

Z stopnia swego dowódcy wszelkimi gałęziami służby kieruje, każdego do obowiązków nakłania i w przepisany porządku całość utrzymuje.

Oprócz dokładnej znajomości służby wymaga się po Kommendancie wykształconego rozsądku, ażeby potrafił wznosić się nad namiętność i uprzedzenie z prawdziwą ludzi znajomością, swych podwładnych osądzać i wszystko na korzyść służby obracać.

Postępowanie jego powinno się odznaczać godnością, ludzkością i umiarkowaniem; powinien być ojcem swych podwładnych pomniąc, że porywczność i srogość tak się różnią od karności wojskowej, jak surowa namiętność od rozumnego rzeczy rozpoznania.

Odgrażać karą za lada przyczyną, albo ustawiczną niechęć okazywać, przytępiać uczucie zamiast je podnosić. Surowe napomnienia z zagrożeniem karą, w ten czas